

5. Кравець В. Соціально-економічні передумови гендерної стратифікації первісного суспільства / В. П. Кравець // Україна – Європа – Світ. Міжнародний збірник наукових праць. Серія: Історія, міжнародні відносини / Гол. ред. Л. М. Алексієв. – Тернопіль: Вид-во ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2013. – Вип. 11.
6. Морган Л. Г. Древнее общество или исследование линий человеческого прогресса от дикости через варварство к цивилизации. – Л., 1933.
7. Рассел Б. Брак и мораль. – М.: Крафт, 2004.
8. Семенов Ю. И. Брак и семья: возникновение и развитие // Научный атеизм. – 1993. – 2 июля.
9. Семенов Ю. И. Происхождение брака и семьи. – М.: Мысль, 1974.

Корнеева Л.Л., Донец А.А.

Нежинский государственный университет имени Николая Гоголя

ТРАНСФОРМАЦИИ БРАКА И ОТНОШЕНИЕ РОДИТЕЛЕЙ К ДЕТЯМ КАК ПАРАЛЛЕЛЬНЫЕ ИСТОРИЧЕСКИЕ ПРОЦЕССЫ

Аннотация

В статье рассматриваются исторические трансформации таких социальных институтов как брак и семья. Прослеживаются формы брака как супружеских отношений. Проводится демаркация между понятиями брака и семьи. Выясняются тенденции эволюции взаимоотношений между родителями и детьми. Делается вывод о совместной направленности определенных принципов культурно-исторических трансформаций брака и отношений между родителями и детьми.

Ключевые слова: брак, семья, родители и дети, ювенальная юстиция.

Korneeva L.L., Donets A.O.

Nizhyn Mykola Gogol State University

THE TRANSFORMATION OF MARRIAGE AND RELATIONSHIP BETWEEN PARENTS AND CHILDREN AS PARALLEL HISTORICAL PROCESSES

Summary

The article reviews the historical transformations of social institutions such as marriage and family. The forms of marriage as a marital relationship are traced. The demarcation between concepts of marriage and family are conducted. The trends of relationship evolution between parents and children are investigated. The conclusion is made concerning joint orientation of certain principles as for cultural and historical transformations of marriage and relationships between parents and children.

Keywords: marriage, family, parents and children, juvenile justice.

УДК 130.2: 82.13/14

ОСОБЛИВОСТІ ПОЕЗІЇ ОЛЕКСАНДРА ЄЛАГІНА СКРІЗЬ КУЛЬТУРОЛОГІЧНУ ПРИЗМУ СУЧАСНОСТІ

Лебедева Н.А.

Міжнародна Кадрова Академія (м. Київ),
Євразійська Академія телебачення і радіо

Досліджено особливості поетичної творчості сучасного поета, воїна-інтернаціоналіста, режисера-документаліста Олександра Єлагіна (м. Херсон) з точки зору культурологічної ваги у сучасних, складних соціально-економічних і політичних умовах. Доведено позитивний вплив поезії Олександра Миколайовича на сучасну молодь.

Ключові слова: Афганська війна, поезія, військово-патріотична творчість, вірші для дітей.

Постановка проблеми. В складних сучасних соціально-політичних і економічних умовах актуальності набуває досвід тих, хто пройшов скрізь пекло війни. На зміну тим героям, хто обороняв нашу рідну землю від загарбників у ХХ столітті, прийшли воїни-інтернаціоналісти. Саме вони гідно перейняли естафету військово-патріотичного виховання сучасної молоді. Саме вони надають зараз свій досвід всім, хто потребує їхньої поради на передовій. Саме вони сприяють визволенню сучасних захисни-

ків з ворожого полону. Отже, на думку автора даного дослідження Н. А. Лебедевої, «військово-патріотична творчість являє собою багатогранне явище із нерядовим концептуальним світом і художньо-естетичними особливостями. Однією з таких особливостей є факт поєднання декількох видів мистецтва у творчості окремих особистостей» [6, с. 51].

Аналіз останніх досліджень і публікацій надає нам докази того, що творчість Олександра Миколайовича Єлагіна набула вже визнання далеко за

межами нашої держави. Він є переможцем багатьох Міжнародних кінофестивалів. Так, у Мюнхені (Німеччина) [7] та Відні (Австрія) [8] було опубліковано наукові статті англійською й російською мовами про кінематографічну творчість О. Єлагіна. У рамках такої солідної міжнародної організації кінематографістів, як «UNICA», було показано його фільми [3, с. 264]. Військово-патріотична тема є основою у його творчості. Це тема, яка не дає йому спокою, тема, яку він вважає своїм святим обов'язком [4, с. 20]. Він талановитий режисер-документаліст. Доказом професіоналізму О.Єлагіна є визнання його документалістики на Міжнародних фестивалях кіномистецтва: 2006 рік, м. Шумен (Болгарія) – Диплом II Міжнародного фестивалю любительських й історичних фільмів нагороджено стрічку «Відлуння Афганської війни» [4, с. 22]; 2008 року, м. Житомир (Україна) – нагороджено званням Лауреат Міжнародного кінофестивалю «Кінотур – 2008» фільм «Королівський батальйон»; 2009 рік, м. Севастополь (Україна) – Лауреат V Міжнародного теле радіо фестивалю «Ні війни!» за створення високохудожнього військово-патріотичного відеофільму «Королівський батальйон»; жовтень 2009 року, м. Херсон (Україна) – звання Лауреат Міжнародного фестивалю непрофесійного кіно «Кінокіммерія» присвоєно фільму «Королівський батальйон»; листопад 2009 рік, м. Москва (Росія) – Спеціальна нагорода від Євразійської академії телебачення і радіо за фільм «Герой Радянського Союзу» в номінації «За нашу Перемогу!»; 2010 рік, м Шумен (Болгарія) – відзнака IV Міжнародного фестивалю аматорських та історичних фільмів кінострічкам «Мужики», «Герой Радянського Союзу», «Королівський батальйон»; 2010 рік, м. Таллінн (Естонія) – відзнаки VIII Rahvusvaheline harrastusfilmide festival Tallinn 2010 фільмам «Королівський батальйон» та «Поza дзеркалом Афганської війни»; 2010 рік, м. Севастополь (Україна) – Спеціальний приз у номінації «Бойове братерство» VI Міжнародного теле-радіо фестивалю «Перемогли разом!» нагороджено документальну стрічку «Герой Радянського Союзу»; 2010 рік – I місце та звання «Лауреат» Патріотичного фестивалю-конкурсу «За перемогу!» (Росія) нагороджено фільм «Королівський батальйон»; 2011 рік, м. Таллінн (Естонія) – сертифікат фільмам «Прощавай, зброе!», «Історія кохання» та «Хуліган» IX Rahvusvaheline harrastusfilmide festival Tallinn; [4, с. 23]; 2011 рік, м. Кіровоград (Україна) – нагорода за вірність військово-патріотичній тематиці Міжнародного фестивалю аматорського кіно «Ранок» фільму «Прощавай, зброе!»; 2011 рік, м. Севастополь (Україна) – нагороджено дипломом Міжнародного теле-радіо фестивалю «Перемогли разом!» за творче осмислення маловідомих сторінок Афганської війни у телефільмі «Поza дзеркалом Афганської війни»; 2011 рік, м Київ (Україна) – у рамках X Київського Міжнародного фестивалю документальних фільмів «Кінолітопис» нагороджено фільм ««Поza дзеркалом Афганської війни» за вірність темі судби воїнів-інтернаціоналістів; 2011 рік, м. Санкт-Петербург (Росія) – бронзова медаль Міжнародного фестивалю дитячої та юнацької кіно творчості «Петербурзький екран» присвоєна фільму «Історія кохання»; 2011 рік, м. Санкт-Петербург (Росія) – на 53-му Міжнародному фестивалі кіноаматорів «Білі ночі» заохочувальним призом нагороджено стрічку «Історія кохання»; 2012 рік, у рамках II міського кінофестивалю-конкурсу «Кінокіммерія» визнано найкращим дитячим фільмом «Бум-бу-трам» О. Єлагіна; 2012 рік нагороджено фільм «Ванечка» у рамках IX Rahvusvaheline harrastusfilmide festival

Tallinn; 2012 рік, м. Дніпропетровськ (Україна) – VIII Міжнародний фестиваль екранних мистецтв «Дніпро Сінема» відзначено фільми «Королівський батальйон», «Поza дзеркалом Афганської війни»; 2012 рік, м. Севастополь (Україна) особливою відзнакою VIII Міжнародного теле-радіо фестивалю «Перемогли разом!» за розкриття теми Афганської війни нагороджено стрічку «Поza дзеркалом Афганської війни»; 2013 рік, м. Дніпропетровськ – II місце посів документальний фільм «Дивись та пам'ятай!» на IX Міжнародному фестивалі екранних мистецтв «Дніпро Сінема»; 2013 рік – звання «Найкращий документальний короткометражний фільм» XII Київського міжнародного фестивалю документальних фільмів «Кінолітопис-2013» присвоєно фільму «Дивись та пам'ятай!»; 2013 рік, м. Санкт-Петербург (Росія) – бронзова медаль на 55-му Міжнародному фестивалі кіноаматорів «Білі ночі» фільму «Дивись та пам'ятай!»; 2013 рік, м. Ярославль (Росія) – 2 місце посіла стрічка «Дивись та пам'ятай!» на Міжнародному кінофестивалі «Світ миру»; 2013 рік, м. Херсон (Україна) – золотою медаллю «Уніка», та 2 премія присуджено стрічці «Дивись та пам'ятай!» на Міжнародному кінофестивалі аматорського кіно «Кінокіммерія».[3, с. 262].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Однак, поезія залишається тим цікавим досвідом, який потребує наукової уваги. Як талановита особистість, Олександр Миколайович Єлагін багатогранно розвиває себе у різних галузях: займається живописом, пише вірші й пісні. Так, 2005 року – вийшла у світ збірка віршів «Афганець я, і біль твій сприйму»; 2008 рік – аудіо альбом пісень «Афганець я...», 2011 року – книга для дітей «Ведмедик»; 2014 року – збірка поезій «Навіщо пишу я про війну» та книга для дітей «Жучок».

За успіхи в творчій діяльності неодноразово відзначався почесними грамотами Українського Союзу ветеранів Афганістану, грамотами обласної державної адміністрації. У 2011 році його нагороджено почесною грамотою Херсонського міського голови В. Сальдо за наполегливу працю, що сприяє розвитку міста Херсона, творчий потенціал та збагачення духовної культури. У 2012 році Олександр Єлагін отримав Орден ім. Богдана Хмельницького III ступеню Президента України.

Саме з поезії почався шлях до творчих надбань майора Олександра Миколайовича Єлагіна. Наше дослідження направлене на вивчення поетичних збірок воїна-інтернаціоналіста, що «побачили світ» у 2014 році, році, який був об'явлений – роком воїнів-інтернаціоналістів [5].

Мета статті – довести культурологічну вагу поезії Олександра Єлагіна скрізь призму виховання й надання досвіду молоді на прикладі збірок поезій, що вийшли друком у 2014 році.

На думку члена Національного союзу письменників України, лауреата Міжнародної премії імені Володимира Сосюри Лади Федоровської, «у віршах Олександра Єлагіна багато істинної доброти, світла, немає душевної жорстокості після пережитих в Афгані страхіть. Тільки побувавши у Пеклі, можна у повній мірі досягнути те, що миле в повсякденному житті, його затишок й красу» [1, с. 5].

«Найтяжчі роки життя людини є для неї найдорожчими. Я був там тільки півтори року, прослуживши загалом в армії двадцять один рік, і з тих двадцяти одного – ці півтори є найдорожчими роками всього мого життя» – так характеризує воїн-інтернаціоналіст Олександр Єлагін своє буття в Афганістані, розповідаючи про військову службу в інтерв'ю телекомпанії «ВТВ» [6, с. 52].

Олександр Єлагін – поет, маляр, режисер-документаліст, Людина з великої літери, яка бачила пекло Афганської війни. Його талант проявився в поезії, живописі й, особливо, в галузі кіномистецтва – документалістиці [6, с. 54].

У 2014 році вийшли в світ дві чергові збірки поезій О. Єлагіна. «Навіщо пишу я про війну...» [1] та «Жучок» [2]. «Навіщо пишу я про війну...» таку назву має збірка, що поєднала в собі військово-патріотичну й ліричну тематику. Лірикою автор збірки намагався зняти емоційну напругу, яка виникає у процесі читання віршів, що торкаються теми воєнних дій. Жаж, який постає перед очима, обов'язково треба пом'якшити лірикою, тому що психологічно людина може не витримати, читач не зможе дочитати книгу до кінця. Наприклад, «Учить дітей ми не боїмся...» розповідає про освіту на території Афганістану:

*Тогда здесь два учителя учили.
Связали их бандиты, долго были.
Срывали кожу... Как они кричали!
Их чуть живых в костёр потом бросали...*

*Детей по-зверски наказать решили -
На правых ручках пальцы отрубили...»
Прощались, руку я ему подал,
Но правую, мою, он... левой сжал [1, с. 48].*

Подібні події, жахливі й криваві описано в віршах «Лагер смерті в їх житті був...», «Війна постукає у твою домівку», «Я сам у вогні горю...» та багато інших. Але кожна з цих поезій – неповторна, і читаються вони на одному подиху тому, що після «бою» йде лірика, що присвячена дружині, матері, батькові, дітям. Композиційна побудова книги переносить читача до Афганістану, де перед очима страшні картини бою, а якщо заплющити очі – обличчя рідних і коханих людей. Таке складається враження, що книга має душу. Наприклад, «Я болен, милая тобой...»

*Я болен, милая, тобой,
Ты мне подарена судьбой.
Я на коленях не стоял -
Но пред тобой склонился, встал.*

*Ты не ругай, ну, пожалей,
Прости огонь души моей.
Пусть некрасив, немного груб.
С ума схожу от твоих губ [1, с. 77].*

В контексті даного дослідження треба також відмітити пісню, прем'єра якої відбулася 15 лютого 2007 року у Херсонському обласному Палаці Молоді, а відео на неї було викладено у мережу Інтернет тільки у 2010 році. Слова опубліковані вперше саме у збірці 2014 року «Навіщо пишу я про війну...». Це – «Лист до душмана» (Хочу, чтобы папа приехал домой...) у виконанні «Мініміс Херсон-2005», переможниці багатьох на даний момент Всеукраїнських і Міжнародних конкурсів Анастасії Лебедевої [9]. Музику на слова О. Єлагіна для Анастасії Лебедевої написав дитячий композитор, викладач Анастасії, керівник вокальної студії на той момент при обласному палаці молоді – Андрій Миколайович Білецький. Сюжет достатньо простий: дівчинка пише листа... Цей лист адресований не тільки батькові, але й ворогу. Особливість пісні полягає у високому ступеню душевності. Дитина благає ворога відпустити батька до неї, до дому:

*Я дяде душману письмо напишу:
«Не стреляйте Вы в папу!» – его попрошу.
Мой папа хороший, красивый такой!
Хочу, чтоб вернулся к нам с мамой – домой [1, с. 89].*

Мирне життя у якому перебуває дитина не приносить радощів дівчинки тому, що батька немає поряд з нею. Саме тому, маленька кожного дня приходить до залізничного вокзалу з єдиною у серці надією – прийде потяг з Ташкенту, батько прийде. Навіть всі зусилля матері, відволікати дитину казками, виявляються марними:

*Но лучше ты мне ничего не вези.
Тебя отпустит поскорей проси!
Мне вечером мамочка сказку читала –
Не слушала я, о тебе всё мечтала:
Как ручками нежно тебя обниму
И больше в Афган не пуцу на войну...*

Чисте дитяче серденько сподівається на те, що ворог може виявити милосердя, що він легко відпустить батька до дому тільки тому, що вона, маленька донечка напише йому листа... Актуальність цієї пісні, здається, залишатиметься на досить тривалий час, тому, що хоча Афганська війна вже позаду, нове лихо сучасності забирає у дітей батьків... Рідним важко в це вірити... Хочеться, щоб факт був якоюсь жахливою помилкою, навіть тоді, коли змінити вже нічого не можна.

В поезії О. М. Єлагіна передані особисті спогади автора. Звернемо увагу на відчуття, що стали причиною виникнення чудового за змістом та формою вірша «Запах весни». Ця поезія була написана двадцять років по поверненню Олександра Миколайовича з Афганістану. У рамках однієї із творчих зустрічей, на якій довелось побувати автору даної наукової статті, поет розповів, що навіть зараз він пам'ятає той запах. Вперше вірш було надруковано у збірці поезій 2005 року «Афганець я, і біль твій сприйму...». Звернемо увагу на цей дивний твір, що прикрасив собою збірку 2014 року: «У середині травня 1980 року в Афганістані було дуже спекотно. Температура повітря підіймалась до 50°C. Шальний вітер – «афганець» стояв стіною з пилу й пилу. Я вже два тижні був у госпіталі у Кабулі. Весь цей час мене супроводжував запах пилу, крові та ліків. Нас поранили і хворих санітарний літак вивозив на територію Радянського Союзу. Глибоко вночі літак сів на воєнному аеродромі у м. Ташкент. Коли відкрили створи, у лице вдарив прохолодний подих, який приніс аромат трави, квітів – це був запах Батьківщини, запах весни...» [1, с. 25].

*В Кабуле весну я искал в медсанбате -
Лишь морфий и кровь в умирающем брате...
И запах машин, что в дороге горят.
А раны в душе, как на теле болят... [1, с. 25].*

Згадана поезія захоплює, перш за все контрастами, що гармонійно включені у композицію твору. З одного боку, це об'єктивна реальність, що описує мирне життя, кохану жінку. З іншого – суб'єктивний світ поета, «рани війни», які не дають йому забути Афганістан, навіть у мирний час. Завдяки любові жінки, він повернувся. Його подяка емоційний перелом кульмінаційний момент твору:

*Родная, ложись, я укрою тебя,
Добавлю в камине ночного огня.
Подушку обнимет прядь пыльных волос,
Что пахнут весной, лепесточками роз.*

*Спасибо, что есть ты, что рядом в пути,
Что крестный мой путь помогаешь пройти.
Спасибо тебе, что меня ты любила,
На юг, на восток мне писала, просила...* [4, с. 23].

Як було зазначено на Міжнародній науково-практичній конференції «Наукові дослідження сучасності» у м. Київ 29 жовтня 2012 року автором даної наукової статті, за допомогою поетичної форми О. Єлагін малює картину, що викликає реальне сприйняття його суб'єктивного світу у читачів. Він передає всі свої почуття, які глибоко торкаються душі реципієнта, що має неабияке значення у процесі виховання сучасної молоді [6, с. 52].

Багато поезій присвячені побратимам поета: «В Цхинвале служили» Ігорю Горбатову, «Я в ПСС» та «Ти знаєш, я не п'ю оковитої» Віктору Сараєву, «Ти знав, що можеш перемогти!» Віктору Сичеву, «Поговори зі мною» Ігорю Крамаренку, «Все життя перевірявся судьбою» Віктору Ариничу, «В Афгані ротним ти був...» Олегу Карпенку. Наприклад, поезія «Саша, я бачу, в тебе теж сивина» написана Олександром Капітонову та ілюструє, що сивина – це відмітка війни:

*Ах Саня, я вижу – ты тоже седой,
Войны след далёкий мы носим с тобой.
Небо Афгана. Полёты в те горы,
Красивы они, но... чужие просторы.*

*Взгляд духа – в упор он стреляет в тебя,
Но в плиты попал, защитила броня.
Борт после вылета въ подлатали,
– В горы! – приказ, на войну вылетали* [1, с. 36].

Своєю творчістю Олександр Єлагін намагається кричати людям: «Війна – це горе! Все треба вирішувати мирним шляхом!» Він був там, йому це відомо. Він стукає до сердець молодих...

Чуйна добра людина проявляє себе й в іншій праці, яка зовсім не торкається теми війни – це збірка дитячих поезій «Жучок». Ця маленька книжка, ілюстрована побратимом Олександра Миколайовича Єлагіна – Анатолієм Бухаровим. Яскраві ілюстрації являють собою фон, на якому надруковані вірші. Поезії розповідають про будні маленького хлопчика, для якого кожна хвилина життя – якесь велике й невідоме диво. Звірятка викликають у нього багато запитань, на які терплячі батьки завжди нададуть відповідь. Цікаві подорожі до зоопарку, на рибалку, на прогулянку – все це написано легкою римою, яка доступна для вивчення маленьким читачам.

*Прискакал к нам в гости зайчик,
Добродушный, славный мальчик.
Другом мне тот зайка стал,
Я морковку ему дал* [2, с. 35].

Умовно книжку поділено за темами: вдень дім, прогулянка, зоопарк, вечір – підготовка до сну. Кожна хвилина життя маленького Сашка несе в собі якусь цікаву подію, або подорож. Наприклад, віршик «Хлопчик я вже великий» показує як весело, від чистого серця хлопчик допомагає матері у хазяйстві. Простота рими спонукає швидко запам'ятовувати, що сприяє навчанню дітей розвивати добрі особисті якості:

*Мальчик я уже большой?
Ну, а сильный я какой!
Дома маме помогаю*

*И посуду протираю.
Вот сложу игрушки в стол -
Подмету в квартире пол.
Мама скажет: – Ты большой,
Дорогой сыночек мой* [2, с. 3].

Дитячі твори Олександра Миколайовича навчають малюків любові. Прикладом цього може бути поезія «Ой, іграшки засумували» [2, с. 43]. Проблема всіх батьків – коли покупка дорогої іграшки стає для них приводом суму тому, що дитина не вмє берегти цю річ. Хоча світ у наш час – це достаток, більшість людей все ще має не так багато грошей, щоб одразу після покупки викидати іграшку. До того ж кожен з батьків ретельно обирає подарунок своєму малюкові, або не може відмовити, коли дитина бажає занадто дорого іграшку. Вірш навчає берегти її, тому що поет надає речам душевного сенсу:

*Всё, игрушки загрузили,
Просят, чтобы их любили.
Да и плачут наши книжки
От проказника – мальчишки* [2, с. 43].

Цікавою особливістю поетичної творчості О. Єлагіна є його манера журити з любов'ю, що може стати прикладом для молодих батьків. Він не ображається сам і не ображує маленького хлопчика почуттям провини. Рядки його поезії навчають з повагою ставитись до подарунків, книг, іграшок:

*Приведём в порядок книжки
И игрушки для сынишки.
Дорогой ты наш дружок,
Всё, что дали – чтоб берег!* [2, с. 43]

У поезії «Метелик» [2, с. 26] простежується екологічне виховання дітей. Тема добра, любові до навколишнього світу наповнює даний поетичний твір. Маленький Сашко бігав, ловив метелика. Він дуже хотів її спіймати, щоб гратись так, як він грався з іграшками. Але спіймати метелика не вдалося тому, що хлопчик впав:

*– Ой, как ножечка болит, -
Саша плачет и кричит.
А зачем её ловить?
Ей на воле лучше жить* [2, с. 26].

Своєю емоційністю вражає «Колискова» [2, с. 50]. Ніжність і доброта закладені у кожному рядку поезії. У 2008 році Тетяною Видриною було створено пісню, яка увійшла до диску пісень на слова Олександра Єлагіна. Навіть дивно, що такі проникилі, навіть «жіночі» слова, що наповнені чистою любов'ю, написані людиною, яка пройшла крізь пекло війни. Логічною була б черствість душі, але цього, на щастя, не відбулося:

*Спи, мой роднённый мальши,
Дождь пошёл, сбегаёт с крыш.
Спят рядком твои игрушки:
Самолёты, мишка, пушки.
Спит котёнок наш Антошка,
Рядом спит с ним мама – кошка.
Во дворе уснут качели:
Сказку им прошепчут ели* [2, с. 50].

Кожен рядок згаданих поетичних творів показує цінність кожної хвилини життя, кожного живою створіння, унікальність і неповторність кожного людського життя.

Висновки і пропозиції. Військово-патріотична творчість О.Єлагіна сприяє вихованню любові до Батьківщини у школярів і студентів, що було неодноразово спостережено автором даної наукової статті, у рамках творчих зустрічей, що проводилися зі студентами й школярами міста Херсона.

Героїчна постать (Олександр Миколайович був нагороджений бойовими медалями та орденом Президента України) поєднує в собі воїна і митця. Він – лю-

дина, яка живе по-особливому, з граничним емоційним включенням, з широким душевним діапазоном та з відкритістю до світу, що виходить за рамки існування звичайної людини. На погляд автора даної статті, якщо не було б таких людей, не існувало б і мистецтва як особливого соціального інституту, що посідає в суспільстві та культурі специфічне становище. Отже, книги Олександра Єлагіна мають всі підстави для популяризації й широкого розповсюдження.

Список літератури:

1. Єлагин А. Н. Зачем пишу я о войне... / А. Н. Єлагин. – Херсон, 2014. – 105 с.
2. Єлагин А. Н. Жучок / А. Н. Єлагин. – Херсон, 2014. – 50 с.
3. Лебедева Н. А. Влияние документальной ленты «Смотри и помни» на современное поколение молодёжи // Наука и мир: междунар. науч. журн. – № 3(3). – 2013. – С. 260-263.
4. Лебедева Н. А. Многогранность творчества Александра Єлагина // Научная дискуссия: вопросы филологии, искусствоведения и культурологии: сборник по материалам XVI международной заочной научно-практической конференции. – М., Изд. «Международный центр науки и образования», 2013. – № 9(16) – С. 20-27.
5. Лебедева Н. Незаживающая рана // Третий тост. – 2014. – № 3(507), лютий.
6. Лебедева Н. А. Культурологический аспект творчества Александра Єлагина // Научные исследования современности: материалы междунар. науч. конференции. – № 5(2). – Киев, 2012. – С. 50-55.
7. Lebyedyeva N. A. Alexander Ielagin's Documentary Films in Culturological Aspect // European Science and Technology [Text]: materials of the III international research and practice conference, Vol. II, Munich, October 30th-31st, 2012 / publishing office Vela Vertag Wardkraiburg – Munich – Germany – P. 733-737.
8. Lebedeva N. A. Orthodox movie in the context of counterweight to aggression as «an alternative to evil» // «Humanities and Social Sciences in Europe: Achievements and Perspectives». Proceedings of the 5th International symposium (September 15, 2014). «East West» Association for Advanced Studies and Higher Education GmbH. Vienna. 2014. – P. 15-21.
9. Письмо душману – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/watch?v=sx3rFFfAw7s> (дата звернення 26.01.15).

Лебедева Н.А.

Международная Кадровая Академия (г. Киев),
Евразийская Академия телевидения и радио

ОСОБЕННОСТИ ПОЭЗИИ АЛЕКСАНДРА ЕЛАГИНА СКВОЗЬ КУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКУЮ ПРИЗМУ СОВРЕМЕННОСТИ

Аннотация

Исследованы особенности поэтического творчества современного поэта, воина-интернационалиста, режиссёра-документалиста Александра Єлагина (г. Херсон) с точки зрения культурологической важности в сложных современных, социально-экономических и политических условиях. Доказано позитивное влияние поэзии Александра Николаевича на современную молодёжь.

Ключевые слова: поэзия, Афганская война, военно-патриотическое творчество, стихи для детей.

Lebyedyeva N.A.

International Personnel Academy in Kiev,
Eurasian Academy of Television and Radio

FEATURES OF ALEXANDER ELAGIN POETRY THROUGH THE CULTUROLOGICAL PHRISM OF MODERNITY

Summary

This work is dedicated to the peculiarities of poetry by Alexander Elagin. He lives in Kherson. This man served in Afghanistan and saw all the horror of the war. He tries to show his own experience to all the people. The aim is to regard his creative activity as a culture phenomenon. The result is – culturological importance through the analysis of A. Elagin cantos has proved.

Keywords: poetry, Afghanistan, war, patriotic, creative activity, culturology.